

تحلیلی بر امنیت اجتماعی و فرهنگی گردشگران خارجی در شهر اصفهان

مطالعه تطبیقی : مناطق ۳ و ۸

مهدی مومنی^۱ شهلا زمانی^۲ مهتاب صفی خانی^۳

چکیده

جغرافیا، علم انسانی تر کردن انسان‌ها است. و از مهمترین اهداف آن تلاش جهت برقراری عدالت فضایی برای رسیدن به توسعه‌ی پایدار می‌باشد. گردشگری بزرگترین و پرورونق ترین صنعت جهان است، انتظار می‌رود که در قرن بیست و یکم نیز این صنعت پیشتاز بوده و سیر صعودی آن ادامه یابد. گردشگری یک قدرت اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی بزرگ و البته پدیده‌ای بسیار سیاسی است. امنیت و گردشگری دو مقوله وابسته به یکدیگر در ارتباط تنگاتنگ در مناسبات داخلی و خارجی هستند. امنیت و گردشگری در تعامل دو جانبه هم می‌توانند تأثیر افزایشی بر هم داشته باشند و هم تأثیر کاهشی. به این معنا که افزایش (یا کاهش) امنیت، باعث رونق (یا رکود) گردشگری خواهد شد و بالعکس، بنابراین گردشگری ارتباط مستقیم با مقوله امنیت است. ایجاد امنیت، تسهیلات و ارائه امکانات رفاهی و خدماتی لازم به گردشگران از جمله وظایف اصلی دولت‌ها نسبت به جریان گردشگری می‌باشد. روش تحقیق در این مطالعه از روش مطالعات توصیفی- تحلیلی استفاده شده و جامعه آماری مورد نظر گردشگران خارجی مناطق ۳ و ۸ شهر اصفهان می‌باشد. جهت بررسی وجود یا عدم وجود تفاوت و مقایسه در دو منطقه از آزمون همبستگی من- ویتنی (آزمون U) استفاده شده است. در واقع از این آزمون برای مقایسه میانگین دو یا چند جامعه استفاده می‌شود. فرضیه این پژوهش : امنیت اجتماعی و فرهنگی برای گردشگران خارجی در مناطق ۳ و ۸ اصفهان متفاوت است. و نتایج حاصل از آزمون نشان دهنده‌ی تابید فرضیه می‌باشد و نشان می‌دهد که امنیت اجتماعی و فرهنگی در منطقه ۳ اصفهان بیشتر از منطقه ۸ می‌باشد و علت آن وجود مراکز گردشگری بیشتری در منطقه ۳ است.

واژه‌های کلیدی : امنیت، گردشگران خارجی ، شهر اصفهان ، مناطق ۳ و ۸ .

۱- عضو هیات علمی و دانشیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، گروه جغرافیا، نجف آباد، ایران؛ M_momeni@iaun.ac.ir؛

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی توریسم دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد؛ SHALAZAMANI@GMAIL.COM

۳- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی توریسم دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد؛ mahtab.safikhani@gmail.com